

[Ole Olsen.]

Man noterer selvfølgelig med en vis moro, at CD nu også går ind for en sådan ændring, efter at hr. Erhard Jakobsen i sin tid fældede en regering på det stik modsatte standpunkt, men man holder måske efterhånden op med at undre sig over, hvad CD nu finder på. Det kommer selvfølgelig an på, hvad man i CD mener er populært i befolkningen lige nøjagtigt i dette sekund. All right, det lærer man vel nok at leve med. Det væsentlige for os er, at man får taget sig sammen og holder op med disse lapperier og får gennemført den rationelle ordning, som SF har foreslået.

Vi er bestemt ikke ude på at jage parcelhusejere, tværtimod ønsker vi at gøre livet lettere for dem. Jeg er godt opmærksom på, at fra de fleste andre partiers side var vi, specielt for nogle år siden, blevet hængt ud for, at vi var parcelhusejernes fjende, det med ligusterfascister og alt det dér. Jeg tror efterhånden, at vores synspunkt er trængt igennem, ikke bare her i folketinget, men også i befolkningen. Når det er sagt, synes jeg nok, at de øvrige partiers ordførere kan være ret urimelige at høre på. Man er meget bekymret for udviklingen, når det drejer sig om ejerlejligheder. Jeg træffer ikke en tilsvarende bekymring, når det drejer sig om udviklingen for lejerne. Jeg skal ikke begynde at trække tal frem om, hvad lejen faktisk er steget. Det er gjort så mange gange i den sidste tid herinde, men jeg synes, at man viser et enormt stort hensyn til ejerne og meget, meget lidt hensyn til lejerne. Jeg håber, at vi snart kan komme frem til den ligestilling mellem ejere og lejere, som de fleste partier lover med munden, men tilsyneladende aldrig gør noget effektivt for at få gennemført.

Kaj Hansen (DKP):

Det, der hidtil har kendetegnet denne debat, er den spagfærdighed, hvormed ordførerne udtaler sig. Det er også interessant at konstatere, at ingen har været inde på det, der er gået forud for det forslag, vi her behandler, så derfor vil jeg gerne begynde med at sige, at på fandens fødselsdag, den 11. juni 1974, blev det boligforlig indgået, som vi endnu lever under. I dette forlig er der et afsnit om beskatning af parcelhuse, og dér står:

»1. De seks partier er enige om, at der fra 1. januar 1976 skal indledes en afvikling af de eksisterende regler for beskatning af indehavere af ejerboliger.

2. Med henblik herpå foreslår partierne, at der nedsættes et hurtigtarbejdende udvalg, hvis opgave skal være at udarbejde forslag til en gradvis afvikling af lejeværdibegrebet og en gradvis begrænsning af fradragsretten for renter af gæld i ejerboliger, således at overskuds- og underskudsbegrebet og dermed ejendoms-skemaet bortfalder.

3. Ved udarbejdelsen af disse forslag skal udvalget drage omsorg for, at de samtidig udformes således, at de modvirker de nuværende reglers inflationsvirkninger, begrænser interessen for gældsstiftelse i fast ejendom, sikrer husejerne mod bratte ændringer i deres boligudgifter, sikrer en høj grad af bevægelighed på boligmarkedet samt fører til en ligestilling af ejere og lejere.«

Det er ganske interessant, for med det lovforslag, vi nu behandler, er det konstateret, at intet, absolut intet, af alt det, som forligspartierne her lovede, er blevet gennemført, og det vil ikke blive gennemført, så længe det nuværende boligforlig eksisterer. Det må jo kaldes en fallit, så det klodser noget, og det er på den baggrund, man skal se på dette forslag.

Lad mig lige endvidere erindre om, at den socialdemokratiske boligordfører dengang var hr. Svend Jakobsen. Han sagde bl. a., da forliget var til behandling her i folketinget, at forliget sikrer, at vi nu endelig kan få lavet en parcelhusordning, så vi kan pille parcelhuspolitikken ud af den løbende forligsdebat. Det forslag, der er her, må jo nok kunne betragtes som et af de største januarudsalg, socialdemokratiet har gennemført.

Hvad er det, man i realiteten gør i forhold til den bestående lovgivning? Man sætter det tillæg, der skal gives til 15. ejendomsvurdering, op fra 35 pct. til 38 pct., men hvad med 16. ejendomsvurdering? Ikke et suk om den side af sagen. Hvad med de formidable værdistigninger på jord og fast ejendom, som her kommer? Hvad skal der ske med dem? Hvad sker der så endvidere? Vi kan tage en ejendom på 400.000 kr. Den får en stigning på 240.000 kr., såfremt huset er bygget før december 1969, og altså 240 kr. i stigning i lejeværdi. Men så kommer skattereglen ind, og det vil i virkeligheden sige, at beløbet bliver halveret, så det bliver altså ca. 120 kr. Hvis det er et hus på 120 m², er det 1 kr. pr. m², og er huset større, og det må det jo ofte være, er det mindre end 1 kr. pr. m². Det skal man stille op over for det almenyttige boligbyggeri, hvor man har